

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

LXXXVIII. Ozias, XII. rex Iudæ leprosus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

NARRATIO LXXXVIII.
OZIAS SEU AZA-
RIAS.

Duodecimus Rex Judæ, leprosus.
EJUS SUCCESSOR, ET FILIUS
JOATHAN.

4. Reg. 15. & lib. 2. Paral. 26. & 27. Ab anno M.
3226. ante Ch. 827. ad annum Mundi 3277.
ante Ch. 776.

Quisquis aliena sibi temerè arrogat, suis plerumque excidit. Occisô Amasiâ, remisit se populi furor, & atroces etiam animos cœpit funestæ Domûs miseratio. *Oziam*, infelicis illius filium, mira conspiratione in thronum Davidis evehunt. Erat is adolescens annorum sedecim, ætate & ingenio gratus. Prima illi felicitas fuit, quòd *Zachariam, Videntem, Hominem DEI* [nempe Prophetam] Ioiadæ Pontificis nepotem, patri suo, quem supra à Ioa interfectum diximus, cognominem & posthumum, in consilij principem allegit. Fuit hic regni spiritus, quem tot millia traxère, à quo lacertati imperij reliquiæ paullatim composiæ, & pristini statûs fuligo deterfâ. Ac statim Rex, cùm Hierosolymam, urbem regiam, videret patere prædantium incurfibus, munire eam aggressus, turres multas struxit. In turribus collocavit machinas diversi generis, quæ sagittas & saxa jacerent; constituit exercitum trecentorum septem millium, & quingentorum; quem omni armorum genere instru-

truxit. Arcem *Ailam* in finibus Idumæorum ædificavit, qua prædones vagos, & manu promptos siferet. Subactis sæpe in acie Philisthæis, muros *Ami*, *Geths*, *Iabnæ*, seu *Iamnia*, Solymis infensos, destruxit. Ibidem sibi oppida munita, à fundamentis crexit; Arabas & Ammonitas debellavit; finitimas regiones partim nominis sui terrore, partim reverentia composuit. Et postquam alta pax rebus fuit, agriculturam, in qua fundantur regna, mirificè coluit. Vinitores in Carmelo monte, & alibi constituit; pro pecorum stabulationibus & pascuis turres excitavit; quæ futuræ, rei armentariæ ac pecu-
 riæ curatoribus, non commoda tantùm diverticula & receptacula; sed frugum quoque conditoria: cisternas fodit, greges aluit, nihilque eorum omisit, quæ ad industrium patrum familias pertinent. Fuit omnino bellicosus foris, domi sedulus; improvidendo sagax, in gerendo navus, acer in exequendo, pompæ modicus, parcus verborum, utilium operum assertor, religionis avitæ tenax, & antiquæ probitatis amans.

Sed infinita propè decora magni Principis, miserabilis nævus infuscavit, quòd manum thuribulo sacerdotum admovit; autoritate namque prævalida, & longo rerum successu tumens, transilire positos à DEO limites statuit, & Saulis exemplum, quòd illud sub Samuele attrectavit, renovare. Igitur regio non contentus diademate, Sacerdotum insuper ac Pontificum involare tentat munus & infulas, ingreditur templum, thuribulum præter morem arripit, thura super altare thymiamatis incensurus. Obstitit *Azarias* Pontifex, octoginta Sacerdotum globo
 cin-

cinctus; dehortatur à temerario ccepto: nefas esse manus profanas sacris admovere ministerijs; luculentis proditum exemplis, quantas pœnas dederint, qui ad Aras non consecrati accessissent. At Rex iras effervesce, & mortis intentare minas, si odiosi esse pergerent. Irrumpentem in aras, illi nihilominus repellere; cùmque summa vi reluctaretur, & ad destinatum opus tenderet; desuper major vis cohibuit; extenta de cœlo DEI manus, audentem sacrilega, percutit leprâ, quæ fœdè in frontem sparsa, horrorem movit spectantibus. Rex prodigijs attonitus [nam eodem tempore Solymam horrendo terræ motu concussam esse, cum Hebræis tradunt S. Hieronymus & S. Cyrillus] de templo festinanter egreditur, impellentibus etiam sacerdotibus, ut in solitudine positus lugeret, quæ in tanto hominum cœtu præceps admiserat. Itaque publica tractatione rerum abdicata, pulsis arâ, templo, soliô, privatis in ædibus, suimet exul regni medijs non tantùm Ierosolymis, velut in *insulam deportatus*, extabescit. Finem vivendi fecit anno tatis octavo supra sexagesimum, regni quinquagesimo secundo, si triennium ultimum computes, quô privatus vixit. Cadaver quoque horrore fuit sepultis Regum ossibus, extra quorum Mausoleum tumulatur.

Qui verò paterni regni primùm administrator, & collega; postea verò, morte patris, hæres quoque factus est *Ioathanes*: alienô doctus malô, sui genitoris infelicem *superbiam*, suæ *modestiae* [per omnia felicis] habuit *magistram*: regni que sui decem & sex annis, seculo-
 rnu omnium promeritus est laudem, atque com-
 men-

commendationem. Unum ad consummatam virtutem
 prætermisit, cum, æquò timidor, *lucos* unà cum
uulsis, arisque suis, dimisit inexcisos. In laudi-
 bus ejus numeratur, quòd regnū componere studuit
 magis, quàm augere. Bellum unicum in Ammo-
 nitas gessit, non cupiditate prædæ, non amore glo-
 riæ, sed securitatis affectu. Victos hostes tributis
 subegit, ac pressit, non ut insultaret, sed ut rebel-
 landi occasionem submoveret. Ædificavit urbes,
 castella, turres, Templum illustri porta decoravit;
 totus in divinis, totus in rebus civilibus fuit. Sed
 in eo præcipuè commendandus, quòd patrem de-
 sertum ab omnibus, suo excepit sinu, nec langu-
 entis morbus illum sua fœditate deterruit, nec lon-
 ga ætas fatigavit. Regnum, dum pater viveret,
 ut alienum consideravit, ut suum administravit, si-
 ne tædio filius, sine ambitione Rex, sine fastu Au-
 dælicus, sine arrogantia Pater, sobolem magis timuit,
 quam concupivit. Annò ætatis quadragesimò pri-
 mò rebus humanis exemptus est, mature quidem,
 ne sentiret acerbitatem fortunæ jam tum regno
 tempestatem minantis, quæ mox in filium *Achazem*
 erupit, Syris & Israëlitis ultricia scelerum arma Ju-
 daico populo inferentibus.

NARRATIO LXXXIX.

ACHAZ, REGUM JU-
 DÆ SCELERATISSIMUS

4. Reg. 16. 2. Paralip. 28.

Ab anno M. 3294. ante Ch. 759. ad ann. M. 3309.

ante Ch. 744.

IOA-